

Pišem pismo, olovka ne sluša!

Godine 1977. proglašen je 23. siječnja Danom pisanja rukom.

Jeste li se upitali kada ste zadnji put pisali rukom neki duži tekst? Sve što pišete, postalo je upravo tipkanje po _____ (Tastatur). To se osobito odnosi na mlade ljudе _____ (welcher) su u potpunosti postali ovisni o _____ (modern) tehnologiji tako da im za vježbanje pisanja ostaje zapravo samo _____ (Haus-) zadaća. Ako im pri tome nastavnik dopusti da domaći rad napišu na _____ (Computer), tada za njih stvarno nema načina kako će vježbatи i _____ (entwickeln) vlastiti rukopis.

Nekada je pisanje _____ (Brief, pl.) bio jedini način komuniciranja između dvoje ljudi, bilo prijatelja, bilo roditelja i djeteta, bilo zaljubljenih. Sjetite se samo _____ (Weihnachts-) i novogodišnjih čestitaka. Mobiteli su ih gotovo eliminirali. Nekada ste poznavali rukopis svojih prijatelja, danas više ne. Gdje je tek _____ (verschwinden) ljepota ljubavnih pisama? Tko ih više piše? Nadam se da ih ipak netko piše i da se ne pišu samo *sms* poruke. Tehnologija _____ (wir) je u mnogočemu pomogla, ali nažalost i odmogla, otuđila nas u nekim segmentima života koji su za našu dušu vrlo važni. Pisanje pripada tom segmentu, _____ (unser) duši.

Jeste li ikada razmislili koliko je tipkanje po tastaturi, a i ja sada to radim, _____ (während) pišem ovaj tekst, upravo _____ (schädlich) za naš mozak? Znanstvenici su se pozabavili tom _____ (Tatsache).

Kada pišemo rukom naš se mozak stimulira, posebice njegov centralni _____ (Teil). Pisanje rukom osobito _____ (beeinflussen) na koncentraciju. Istraživanja su pokazala kako se ručnim pisanjem aktiviraju čak tri različita područja u _____ (Gehirn). To je ujedno i odgovor na pitanje zašto smo _____ (besser) učili i pamtili kada smo rukom zapisivali predavanja koja smo slušali.

Znanstvenici su otkrili kako ljudi koji pišu rukom, ili barem _____ (öfter) pišu, više se smiju, bolje su raspoloženi od onih koji se služe isključivo tastaturom. Testirajte sebe. Pokušajte analizirati svoje _____ (Zustand) dok neki tekst pišete na računalu i dok ga pišete ručno. Pisanje tastaturom drži vaš pogled prikovanim za tastaturu, ni ne vidite kako _____ (Buchstabe, pl.) nastaju, dok pisanje rukom zaokuplja vaše vidno polje i svako slovo koje nastaje _____ (vor) vas. U njemu je čitava vaša emocija, naročito ako je riječ o nekoj vrsti dnevnika pri čemu ćemo se truditi organizirati svoje _____ (Gedanke, pl.) na najbolji mogući način.

Zapisivanje nekih informacija dok učimo, dat će mnogo veći _____ (Wirkung) na naše emocije nego traženje po internetu jer se informacije prije zapisivanja moraju obraditi i preoblikovati. U _____ (heutiger) vrijeme ljudi brže tipkaju nego što pišu, ali ljudi koji tipkaju samo doslovno prenesu _____ (Inhalt) koji su čuli. Znanstvenici također ističu kako bi pola sata zapisivanja stvari zbog kojih smo zahvalni u životu, _____ (täglich), napravilo _____ (Wunder) za naše raspoloženje i samopouzdanje. Pisanje rukom oslobađa nas _____ (von) stresa.

Rukopis nam danas, u vrijeme računala kada svi rabimo isti „font“, dopušta da sačuvamo svoju individualnost. Rukopis omogućuje dodavanje intimnosti _____ (jeder) riječi koju pišemo ili otkrivanje intimnosti onoga čije riječi, rukom napisane, čitamo. Tipkanjem na računalu ne mogu se oslikati naši karakteri ili osobine, svi smo isti, dok nas rukopis „izdaje“ - otkriva dio naše intimnosti, ali i _____ (ermöglichen) jedinstvenost.

(Izvor: Zdenka Blaslov, Školske novine, broj 3, Zagreb, 26. 1. 2016., str. 10, prerađeno, slika:
https://www.deutschlandfunkkultur.de/lernforscher-matthias-deliano-mehr-mit-der-hand-schreiben.1008.de.html?dram:article_id=316533, 3.1.2020.)

Rješenje:

Pišem pismo, olovka ne sluša!

Godine 1977. proglašen je 23. siječnja Danom pisanja rukom.

Jeste li se upitali kada ste zadnji put pisali rukom neki duži tekst? Sve što pišete, postalo je upravo tipkanje po **tastaturi**. To se osobito odnosi na mlade ljude **koji** su u potpunosti postali ovisni o **modernoj** tehnologiji tako da im za vježbanje pisanja ostaje zapravo samo pisanje **domaćih** zadataća. Ako im pri tome nastavnik dopusti da domaći rad napišu na **računalu**, tada za njih stvarno nema načina kako će vježbat i **razvijati** vlastiti rukopis.

Nekada je pisanje **pisama** bio jedini način komuniciranja između dvoje ljudi, bilo prijatelja, bilo roditelja i djeteta, bilo zaljubljenih. Sjetite se samo **božićnih** i novogodišnjih čestitaka. Mobiteli su ih gotovo eliminirali. Nekada ste poznavali rukopis svojih prijatelja, danas više ne. Gdje je tek **nestala** ljepota ljubavnih pisama? Tko ih više piše? Nadam se da ih ipak netko piše i da se ne pišu samo *sms* poruke. Tehnologija **nam** je u mnogočemu pomogla, ali nažalost i odmogla, otuđila nas u nekim segmentima života koji su za našu dušu vrlo važni. Pisanje pripada tom segmentu, **našoj** duši.

Jeste li ikada razmislili koliko je tipkanje po tastaturi, a i ja sada to radim, **dok** pišem ovaj tekst, upravo **štetno** za naš mozak? Znanstvenici su se pozabavili tom **činjenicom**.

Kada pišemo rukom naš se mozak stimulira, posebice njegov centralni **dio**. Pisanje rukom osobito **utječe** na koncentraciju. Istraživanja su pokazala kako se ručnim pisanjem aktiviraju čak tri različita područja u **mozgu**. To je ujedno i odgovor na pitanje zašto smo **bolje** učili i pamtili kada smo rukom zapisivali predavanja koja smo slušali.

Znanstvenici su otkrili kako ljudi koji pišu rukom, ili barem **češće** pišu, više se smiju, bolje su raspoloženi od onih koji se služe isključivo tastaturom. Testirajte sebe. Pokušajte analizirati svoje **stanje** dok neki tekst pišete na računalu i dok ga pišete ručno. Pisanje tastaturom drži vaš pogled prikovanim za tastaturu, ni ne vidite kako **slova** nastaju, dok pisanje rukom zaokuplja vaše vidno polje i svako slovo koje nastaje **ispred** vas. U njemu je čitava vaša emocija, naročito ako je riječ o nekoj vrsti dnevnika pri čemu ćemo se truditi organizirati svoje **misli** na najbolji mogući način.

Zapisivanje nekih informacija dok učimo, dat će mnogo veći **učinak** na naše emocije nego traženje po internetu jer se informacije prije zapisivanja moraju obraditi i preoblikovati. U **današnje** vrijeme ljudi brže tipkaju nego što pišu, ali ljudi koji tipkaju samo doslovno prenesu **sadržaj** koji su čuli. Znanstvenici također ističu kako bi pola sata zapisivanja stvari zbog kojih smo zahvalni u životu, **dnevno**, napravilo **čudo** za naše raspoloženje i samopouzdanje. Pisanje rukom oslobađa nas **od** stresa.

Rukopis nam danas, u vrijeme računala kada svi rabimo isti „font“, dopušta da sačuvamo svoju individualnost. Rukopis omogućuje dodavanje intimnosti **svakoj** riječi koju pišemo ili otkrivanje intimnosti onoga čije riječi, rukom napisane, čitamo. Tipkanjem na računalu ne mogu se oslikati naši karakteri ili osobine, svi smo isti, dok nas rukopis „izdaje“ - otkriva dio naše intimnosti, ali i **omogućuje** jedinstvenost.

(Izvor: Zdenka Blaslov, Školske novine, broj 3, Zagreb, 26. 1. 2016., str. 10, prerađeno, slika:
https://www.deutschlandfunkkultur.de/lernforscher-matthias-deliano-mehr-mit-der-hand-schreiben.1008.de.html?dram:article_id=316533, 3.1.2020.)